

Прилагане на Договора от Лисабон по отношение на Европейския парламент

Резолюция на Европейския парламент от 13 март 2014 г. относно прилагането на Договора от Лисабон по отношение на Европейския парламент (2013/2130(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз,
  - като взе предвид своето решение от 20 октомври 2010 г. относно преразглеждането на Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия¹,
  - като взе предвид своите резолюции от 22 ноември 2012 г. относно изборите за Европейски парламент през 2014 г.² и от 4 юли 2013 г. относно подобряване на практическите условия на провеждане на изборите за Европейски парламент през 2014 г.³,
  - като взе предвид Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия⁴,
  - като взе предвид текущите преговори относно преразглеждането на Междуинституционалното споразумение от 20 ноември 2002 г. между Европейския парламент и Съвета относно достъпа на Европейския парламент до чувствителна информация в областта на политиката на сигурност и отбрана⁵,
  - като взе предвид своята резолюция от 7 май 2009 г. относно новата роля и отговорности на Европейския парламент съгласно Договора от Лисабон⁶,
  - като взе предвид член 48 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по конституционни въпроси и становищата на комисията по международна търговия, комисията по правни въпроси и комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A7-0120/2014),
- A. като има предвид, че Договорът от Лисабон задълбочава демократичната легитимност на Европейския съюз чрез засилване на ролята на Европейския парламент в рамките на процедурата, водеща до избиране на председателя на Европейската комисия и встъпването в длъжност на Европейската комисия;

---

¹ ОВ С 70 Е, 8.3.2012 г., стр. 98.

² Приети текстове, P7_TA(2012)0462.

³ Приети текстове, P7_TA(2013)0323.

⁴ ОВ L 304, 20.11.2010 г., стр. 47.

⁵ ОВ С 298, 30.11.2002 г., стр. 1.

⁶ ОВ С 212 Е, 5.8.2010 г., стр. 37.

- Б. като има предвид, че в съответствие с новата процедура за избор на председател на Европейската комисия, предвидена в Договора от Лисабон, Парламентът избира председателя на Европейската комисия с мнозинство от общия брой на съставляващите го членове;
- В. като има предвид, че Договорът от Лисабон предвижда, че Европейският съвет следва да вземе предвид изборите за Европейски парламент и следва да се консултира с новия Парламент, преди да предложи кандидат за председател на Комисията;
- Г. като има предвид, че всяка от големите европейски политически партии е в процес на номиниране на собствен кандидат за председателството на Комисията;
- Д. като има предвид, че избраният председател на новата Комисия следва да използва в пълна степен предоставените му от Договора от Лисабон прерогативи и да предприеме всички подходящи мерки, за да гарантира ефикасното функциониране на следващата Комисия въпреки броя на нейните членове, които вследствие на решенията на Европейския съвет няма да бъде намален съгласно предвиденото в Договора от Лисабон;
- Е. като има предвид, че отчетността на Комисията пред Парламента следва да бъде засилена чрез годишното и многогодишното планиране на Съюза, както и чрез установяването на симетрия между изискваните мнозинства за избор на председател на Комисията и за вот на недоверие;
- Ж. като има предвид, че трябва да бъде засилена ролята на Парламента като институция, задаваща програмата по законодателни въпроси, и че провъзгласеният в Договора от Лисабон принцип, че по законодателни въпроси Парламентът и Съветът действат в условия на равнопоставеност, трябва да бъде прилаган в пълна степен;
- З. като има предвид, че действащите междуинституционални споразумения следва да бъдат преразгледани и усъвършенствани по повод встъпването в длъжност на новата Комисия;
- И. като има предвид, че член 36 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) предвижда, че върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (върховният представител) се консултира редовно с Европейския парламент по главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политика на сигурност и общата политика за сигурност и отбрана, като го информира за развитието на тези политики; върховният представител гарантира, че възгледите на Европейския парламент са надлежно взети предвид;
- Й. като има предвид, че в декларацията на върховния представител относно политическата отговорност¹, направена след приемането на решението на Съвета за ЕСВД, се посочва, че върховният представител ще преразгледа и при необходимост ще предложи изменения на действащите разпоредби² относно достъпа на членовете

---

¹ ОВ С 210, 3.8.2010 г., стр. 1.

² Междуинституционално споразумение от 20 ноември 2002 г. между Европейския

на Европейския парламент до поверителни документи и информация в областта на политиката на сигурност и на отбрана;

- К. като има предвид, че член 218, параграф 10 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) предвижда, че Европейският парламент получава незабавно изчерпателна информация на всички етапи на процедурата за водене на преговори и сключване на международни споразумения, и като има предвид, че тази разпоредба се прилага също така по отношение на споразумения, отнасящи се до общата външна политика и политика на сигурност;

Легитимност и политическа отчетност на Комисията

(Встъпване в длъжност и отстраняване на Комисията)

1. Подчертава необходимостта от засилване на демократичната легитимност, на независимостта и на политическата роля на Комисията; заявява, че новата процедура, при която председателят на Комисията се избира от Парламента, ще засили легитимността и политическата роля на Комисията и ще увеличи значението на европейските, като свърже вота на гласоподавателите в изборите за Европейски парламент по-пряко с избора на председател на Комисията;
2. Подчертава, че възможностите за засилване на демократичната легитимност на Европейския съюз, предвидени в Договора от Лисабон, следва да бъдат изцяло приложени *inter alia* чрез издигане на кандидатури за поста на председател на Комисията от страна на европейските политически партии, като по този начин се придава ново политическо измерение на изборите за Европейски парламент и освен това вотът на гражданите се свързва с избора на председател на Комисията от страна на Европейския парламент;
3. Настоятелно призовава следващия Конвент да разгледа начина, по който се формира Комисията, с оглед на укрепването на демократичната легитимност на Комисията; настоятелно призовава председателя на следващата Комисия да разгледа по какъв начин съставът, структурата и политическите приоритети на Комисията ще укрепят политиката на близост до гражданите;
4. Отново потвърждава, че всички европейски политически партии следва да определят своите кандидати за председател на Комисията достатъчно рано преди насрочената дата за избори за Европейски парламент;
5. Очаква кандидатите за председател на Комисията да играят значителна роля в кампанията за изборите за Европейски парламент, като разпространяват и популяризират политическата програма на своята европейска политическа партия във всички държави членки;
6. Отново приканва Европейския съвет да изясни своевременно и преди изборите начина, по който ще отчете изборите за Европейски парламент и ще уважи избора на гражданите, когато издига кандидатура за поста на председател на Комисията в

парламент и Съвета относно достъпа на Европейския парламент до чувствителна информация на Съвета в областта на политиката на сигурност и отбрана (ОВ С 298, 30.11.2002 г., стр. 1).

рамките на консултациите, които предстои да се проведат между Парламента и Европейския съвет съгласно Декларация № 11, приложена към Договора от Лисабон; в този контекст подновява призива си към Европейския съвет да постигне съгласие с Европейския парламент относно договореностите за консултациите, посочени в член 17, параграф 7 от ДЕС, и да гарантира безпроблемното функциониране на процеса, водещ до избор на председател на Европейската комисия, съгласно предвиденото в Декларация № 11 по член 17, параграфи 6 и 7 от Договора за Европейския съюз;

7. Изисква възможно най-много от членовете на следващата Комисия да бъдат избрани измежду членовете на Европейския парламент;
8. Счита, че новоизбраният председател на Комисията следва да действа по-независимо в процеса на подбор на останалите членове на Комисията; призовава правителствата на държавите членки да направят предложения за кандидати с балансирано участие на двата пола; настоятелно призовава новоизбрания председател на Комисията да настоява пред правителствата на държавите членки за това списъкът от кандидати за поста член на Комисията да му даде възможност да гарантира състав на колегията с балансирано участие на двата пола и да му позволи да отхвърли всеки предложен кандидат, който не демонстрира обща компетентност, ангажираност към европейската идея или несъмнена независимост;
9. Счита, че вследствие на политическото съгласие, постигнато на заседанието на Европейския съвет от 11 и 12 декември 2008 г., и след решението на Европейския съвет от 22 май 2013 г. относно броя на членовете на Европейската комисия следва да бъдат предвидени допълнителни мерки за по-ефективно функциониране на Комисията, като например назначаването на членове на Комисията без портфейл, които да отговарят за основни тематични групи и да имат правомощия за координиране на работата на Комисията в съответните области, без да се засяга правото на всяка държава да посочи по един член на Комисията и правото на глас на всички членове на Комисията;
10. Призовава следващия Конвент да преразгледа въпроса за размера на Комисията, както и въпроса за нейната организация и нейното функциониране;
11. Счита, че съставът на Европейската комисия трябва да гарантира стабилност на броя и съдържанието на портфейлите и същевременно да гарантира баланса на процеса за вземане на решения;
12. Подчертава, че съгласно посоченото в параграф 2 от Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия след определянето от Европейския съвет на кандидата за председател на Комисията от последния следва да се поиска да представи на Европейския парламент политическите насоки за своя мандат, последвани от всеобхватна размяна на мнения, преди Парламентът да избере предложения кандидат за председател на Комисията;
13. Настоятелно призовава бъдещия кандидат за председател на Комисията да отчете надлежно предложенията и препоръките за законодателство на Европейския съюз, направени вече от Парламента въз основа на доклади по собствена инициатива или резолюции, които са получили подкрепа от голямо мнозинство от членовете на

Европейския парламент и които предишната Комисия не е следвала в задоволителна степен до края на своя мандат;

14. Счита, че при бъдещо преразглеждане на Договорите мнозинството, което понастоящем се изисква съгласно член 234 от ДФЕС за вот на недоверие на Комисията, следва да бъде намалено, така че да се изисква само мнозинство от съставляващите членове на Европейския парламент, без да се излага на риск функционирането на институциите;
15. Счита, че независимо от колективната отговорност на колегиума за действията на Комисията отделните членове на Комисията могат да бъдат държани отговорни за действията на техните генерални дирекции;

Законодателна инициатива и дейност

(Парламентарни правомощия и контрол)

16. Подчертава, че Договорът от Лисабон беше замислен като стъпка напред, за да се гарантира, че процедурите за вземане на решения са по-прозрачни и демократични, като отразяват предвидения в Договора ангажимент за по-тесен съюз между народите на Европа, в който решенията се вземат възможно най-открито и възможно най-близо до гражданите, чрез укрепване на ролята на Европейския парламент и на националните парламенти, като по този начин се осигуряват по-демократични и прозрачни процедури за приемане на актове на Съюза, които имат основно значение в контекста на въздействието на тези актове върху гражданите и предприятията; при все това посочва, че постигането на тази демократична цел се възпрепятства, ако институциите на ЕС не зачитат взаимно правомощията си, процедурите, предвидени в Договорите, и принципа на лоялно сътрудничество;
17. Подчертава необходимостта от лоялно сътрудничество между институциите, участващи в законодателната процедура, във връзка с обмена на документи, като например правни становища, за да се даде възможност за конструктивен, честен и юридически значим диалог между институциите;
18. Отбелязва, че след влизането в сила на ДФЕС Парламентът се доказва като ангажиран и отговорен съзаконодател и че като цяло взаимодействието между Парламента и Комисията е положително и е основано на гладко протичаща комуникация и на подход на сътрудничество;
19. Счита, че макар общата оценка на междуинституционалните отношения между Парламента и Комисията да е положителна, все още са налице редица въпроси и слабости, които изискват повече внимание и действия;
20. Подчертава, че стремежът към ефикасност не трябва да означава по-ниско качество на законодателството или отказ от собствените цели на Парламента; счита, че наред със стремежа към ефикасност Парламентът трябва да поддържа подходящи законодателни стандарти и да продължи да преследва собствените си цели, като същевременно гарантира, че законодателството е добре структурирано, отговаря на ясно определени потребности и е в съответствие с принципа на субсидиарност;
21. Подчертава, че предизвикателството за прозрачност присъства постоянно и е общо

за всички институции, особено при споразуменията на първо четене; отбелязва, че Парламентът отговори правилно на това предизвикателство с приемането на членове 70 и 70а от Правилника за дейността;

22. Изразява загриженост във връзка с все още съществуващите проблеми при прилагането на обикновената законодателна процедура, особено в рамките на общата селскостопанска политика (ОСП), общата политика в областта на рибарството и пространството на свобода, сигурност и правосъдие („Стокхолмската програма“), както и при привеждането на актовете на предишния трети стълб в съответствие с йерархията на нормите на Договора от Лисабон и по принцип по отношение на продължаващата „асиметрия“, отнасяща се до прозрачността на участието на Комисията в подготвителната работа на двата органа на законодателна власт; във връзка с това подчертава, че е важно да бъдат адаптирани методите на работа на Съвета, така че да стане възможно представители на Парламента да участват в някои от неговите заседания, когато това е надлежно обосновано съгласно принципа за лоялно сътрудничество между институциите;
23. Посочва, че изборът на правилно правно основание, както беше потвърдено от Съда на Европейския съюз, е въпрос с конституционен характер, тъй като той определя съществуването и обхвата на компетентност на ЕС, приложимите процедури и съответната компетентност на институционалните участници при приемането на даден акт; поради това изразява съжаление от факта, че Парламентът многократно трябваше да завежда дела в Съда на Европейския съюз за отмяна на актове, приети от Съвета, поради избора на правно основание, включително срещу два акта, приети в рамките на отживелия „трети стълб“ дълго след влизането в сила на Договора от Лисабон¹;
24. Предупреждава да не се заобикаля правото на Парламента да осъществява законодателна дейност, като в предложения за актове на Съвета се включват разпоредби, които следва да са предмет на обикновената законодателна процедура, като се използват просто насоки на Комисията или неприложими актове за изпълнение или делегирани актове или като не се предлага законодателството, необходимо за прилагането на общата търговска политика (ОТП) или международните търговски и инвестиционни споразумения;
25. Призовава Комисията да използва по-добре предзаконодателния етап, по-специално ценните идеи, събирани въз основа на зелените и белите книги, и системно да информира Европейския парламент за подготвителната работа, осъществявана от нейните служби, при условията на равнопоставеност със Съвета;
26. Счита, че Парламентът трябва да доразвие и да използва в пълна степен своите независими структури за оценка на въздействието на всички съществени промени или изменения на първоначалното предложение, представено от Комисията;
27. Подчертава, че Европейският парламент следва също така да засили в хода на законодателния процес своята самостоятелна оценка на въздействието на

---

¹ Решение 2013/129/ЕС на Съвета от 7 март 2013 г. за подлагане на веществото 4-метиламфетамин на мерки за контрол и Решение за изпълнение 2013/496/ЕС на Съвета от 7 октомври 2013 година за подлагане на веществото 5-(2-аминопропил)индол на мерки за контрол.

разглежданите законодателни предложения и изменения върху основните права и да определи механизми за наблюдение на нарушенията на правата на човека;

28. Изразява съжаление поради факта, че макар Комисията формално да изпълнява своите задължения, като отговаря в рамките на три месеца на исканията на Парламента за законодателни инициативи, тя невинаги предприема истински и състоятелни последващи действия;
29. Изисква при следващото преразглеждане на Договорите правото на законодателна инициатива на Парламента да бъде признато в пълна степен, като стане задължително Комисията да отговаря на всички искания за законодателни предложения, внесени от Парламента съгласно член 225 от ДФЕС, като представя законодателно предложение в рамките на съответния срок;
30. Счита, че при следващото преразглеждане на Договорите правомощието на Комисията да оттегля законодателни предложения следва да бъде ограничено до случаите, когато след приемането на позицията на Парламента на първо четене последният се съгласява, че предложението вече не е обосновано поради промяна в обстоятелствата;
31. Посочва, че Парламентът приветства по принцип въвеждането на делегирани актове в член 290 от ДФЕС, тъй като те осигуряват по-голяма възможност за надзор, но подчертава, че предоставянето на такива делегирани правомощия или на изпълнителни правомощия съгласно член 291 никога не е задължение; признава, че въпросът за използването на делегирани актове следва да се разглежда, когато са необходими гъвкавост и ефективност, които не могат да бъдат осигурени чрез обикновената законодателна процедура, при условие че целта, съдържанието, обхватът и продължителността на това делегиране са посочени изрично и условията, на които подлежи делегирането, са определени ясно в основния акт; изразява загриженост относно тенденцията на Съвета да настоява за използване на актове за изпълнение във връзка с разпоредби, при които следва да се използват само основният акт или делегирани актове; подчертава, че законодателят може да реши да позволи използването на актове за изпълнение само за приемането на елементи, които не водят до допълнителна политическа ориентация; признава, че член 290 изрично ограничава обхвата на делегираните актове до несъществени елементи на даден законодателен акт и че поради това делегирани актове не могат да бъдат използвани във връзка с правила от съществено значение за предмета на съответното законодателство;
32. Обръща внимание върху необходимостта от подходящо разграничаване между съществените елементи на законодателния акт, по които може да се вземе решение само от законодателния орган в самия законодателен акт, и несъществените елементи, които могат да бъдат допълвани или изменяни посредством делегирани актове;
33. Разбира, че делегираните актове могат да бъдат гъвкав и ефективен инструмент; подчертава, че е важен изборът между делегирани актове и актове за изпълнение от гледна точка на спазване на изискванията на Договора при същевременно гарантиране на прерогативите на Парламента за създаване на правила, и отново отправя призив към Комисията и Съвета да постигнат съгласие с Парламента относно използването на критерии за прилагане на членове 290 и 291 от ДФЕС,

така че актовете за изпълнение да не се използват като заместител на делегирани актове;

34. Настоятелно призовава Комисията да включва по подходящ начин Парламента в етапа на подготовка на делегираните актове и да предоставя на неговите членове цялата относима информация в съответствие с член 15 от Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия;
35. Изисква от Комисията да зачита рамковото споразумение, отнасящо се до достъпа на експерти на Парламента на заседанията на експертите на Комисията, като избягва те да бъдат считани за комитети по „комитология“, при условие че те обсъждат въпроси, различни от мерки за изпълнение по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011;
36. Подчертава особено значение и последици от включването на Хартата на основните права в Договора от Лисабон; изтъква, че Хартата стана правно обвързваща за институциите на ЕС и за държавите членки при прилагането на законодателството на Съюза, като този начин превърна основните ценности в конкретни права;
37. Припомня, че Договорът от Лисабон въведе новото право на предприемане на Европейска гражданска инициатива; подчертава необходимостта от премахване на всички технически и бюрократични пречки, които все още възпрепятстват ефективното използване на Европейската гражданска инициатива, и насърчава активното участие на гражданите в изготвянето на политиките на ЕС;
38. Изтъква по-голямата роля на националните парламенти съгласно Договора от Лисабон и подчертава, че наред с ролята, която те имат във връзка с наблюдението на спазването на принципите на субсидиарност и пропорционалност, те могат да имат и действително имат положителен принос в рамките на политическия диалог; счита, че активната роля, която националните парламенти могат да играят при насочването на членовете на Съвета на министрите, наред с доброто сътрудничество между Европейския парламент и националните парламенти, може да помогне да се създаде силен парламентарен противовес на упражняването на изпълнителната власт във функционирането на ЕС; позовава се също така на мотивираните становища, представени от националните парламенти съгласно член 7, параграф 2 от Протокол № 2, според които широкият обхват на делегирането съгласно член 290 от ДФЕС в дадено предложение за акт не позволява да се направи оценка на това дали конкретната законодателна реалност би била в съответствие с принципа на субсидиарност;

Международни отношения

(Парламентарни правомощия и контрол)

39. Припомня, че Договорът от Лисабон увеличи ролята и правомощията на Европейския парламент в областта на международните споразумения, и посочва, че понастоящем все повече международни споразумения обхващат области, които се отнасят до всекидневния живот на гражданите и които по традиция и съгласно първичното законодателство на ЕС попадат в обхвата на обикновената законодателна процедура; счита, че е наложително разпоредбата на член 218,

параграф 10 от ДФЕС, която предвижда, че Парламентът трябва да получава незабавно изчерпателна информация на всички етапи на процедурата за сключване на международни споразумения, да се прилага по начин, който е съвместим с член 10 от ДЕС, съгласно който функционирането на Съюза се основава на представителната демокрация, която изисква прозрачност и демократичен дебат по въпросите, които трябва да се разрешат;

40. Отбелязва, че отхвърлянето на споразумението SWIFT и Търговското споразумение за борба с фалшифицирането беше онагледяване от страна на Парламента на наскоро предоставените му прерогативи;
41. Подчертава на основание член 18 от Договора за ЕС отговорностите на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията във връзка с осигуряването на съгласуваност на външната дейност на ЕС; освен това подчертава, че върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията носи в съответствие с член 17 и член 36 от ДЕС отговорност пред Парламента и съгласно Договора има задължения към него;
42. Припомня във връзка с международните споразумения правомощието на Парламента да поиска от Съвета да не дава разрешение за започването на преговори, докато Парламентът не изрази позицията си по предложения мандат за преговори, и счита, че следва да се обмисли възможността за сключване на рамково споразумение със Съвета;
43. Подчертава необходимостта от това да се гарантира, че Парламентът е предварително информиран от Комисията за нейното намерение да започне международни преговори, че той разполага с действителна възможност да изрази информирано становище относно мандатите за преговори, както и че неговото становище е взето под внимание; настоява, че международните споразумения следва да включват подходящи условия с цел спазване на член 21 от ДЕС;
44. Отдава голямо значение на включването на клаузи за правата на човека в международните споразумения, както и на глави за устойчивото развитие в търговските и инвестиционните споразумения, и изразява задоволство от инициативите на Парламента с оглед на приемането на пътни карти относно ключовите условия; припомня на Комисията, че е необходимо да взема предвид становището и резолюциите на Парламента и да предоставя обратна информация за това как те са отразени в преговорите по международните споразумения и в проектите на законодателни актове; изразява надеждата си, че инструментите, необходими за развитие на инвестиционната политика на ЕС, ще започнат да се прилагат своевременно;
45. Изисква в съответствие с член 218, параграф 10 от ДФЕС Парламентът да бъде информиран незабавно, пълно и точно на всички етапи от процедурите за сключване на международни споразумения, включително на споразумения, сключвани в областта на ОВППС, и да получи достъп до текстовете на Съюза за преговори по реда на съответните процедури и условия, за да се гарантира, че Парламентът може да вземе своето окончателно решение, като е запознат изчерпателно със същината на въпроса; подчертава, че за да има смисъл тази

разпоредба, членовете на съответната комисия следва да имат достъп до мандатите за преговори и други относими документи за водене на преговори;

46. Изтъква, че при спазване на принципа, че одобрението на Парламента по отношение на международните споразумения не може да бъде условно, Парламентът има право да прави препоръки по отношение на прилагането на споразуменията на практика; за тази цел изисква от Комисията да представя редовни доклади на Парламента относно прилагането на международните споразумения, включително относно правата на човека и други условия на споразуменията;
47. Припомня необходимостта да се избегне временното прилагане на международните споразумения преди тяхното одобрение от Парламента, освен ако Парламентът реши да направи изключение; подчертава, че правилата, необходими за вътрешното прилагане на международните споразумения, не могат да бъдат приети само от Съвета в решението му за сключване на даденото споразумение и че следва да се спазват изцяло съответните законодателни процедури съгласно Договорите;
48. Потвърждава необходимостта от това Парламентът да приеме необходимите мерки, за да наблюдава изпълнението на международните споразумения;
49. Настоява, че Парламентът следва да има думата по отношение на решенията относно спирането или прекратяването на действието на международни споразумения, чието сключване се нуждае от одобрението на Парламента;
50. Призовава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията да засили в съответствие с Декларацията относно политическата отчетност осъществяването на систематична предварителна консултация с Парламента относно нови стратегически документи, политически документи и мандати;
51. Призовава в съответствие с ангажимента, поет от върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията в Декларацията относно политическата отчетност, за спешно приключване на преговорите за Междуинституционално споразумение между Европейския парламент, Съвета и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност политика относно достъпа на Европейския парламент до съхранявана от Съвета и Европейската служба за външна дейност класифицирана информация в областта на общата външна политика и политика на сигурност;
52. Повтаря своя призив за представяне на политически доклади от страна на делегациите на Съюза пред ключови длъжностни лица в Парламента в условията на регулиран достъп;
53. Призовава за приемане на Меморандум за четиристранно разбирателство между Европейския парламент, Съвета, Комисията и ЕСВД относно съгласувано и ефективно предоставяне на информация в областта на външните отношения;
54. Припомня, че Европейският парламент понастоящем е пълноправен институционален участник в областта на политиките за сигурност и следователно

има право да участва активно в определянето на функциите и приоритетите на тези политики и в оценяването на инструментите в тази област – процес, който следва да се извършва съвместно от Европейския парламент, от националните парламенти и от Съвета; счита, че Европейският парламент следва да играе основополагаща роля в оценяването и определянето на политиките на вътрешна сигурност, тъй като те оказват значително въздействие върху основните права на всички лица, които живеят на територията на ЕС; следователно подчертава необходимостта от това да се гарантира, че такива политики попадат в обхвата на единствената пряко избрана европейска институция по отношение на контрола и демократичния надзор;

55. Изтъква, че ДФЕС разшири обхвата на изключителната компетентност на Съюза в областта на общата търговска политика (ОТП), която сега включва не само всички аспекти на търговията, но също така и преките чуждестранни инвестиции; подчертава факта, че Парламентът вече е напълно компетентен да взема решения съвместно със Съвета относно законотворчеството и одобряването на търговски и инвестиционни споразумения;
56. Подчертава значението на едно лоялно и ефективно сътрудничество между институциите на ЕС в рамките на съответната им компетентност при обсъждането на законодателството и международните споразумения с оглед на изготвяне на прогнози за търговските и икономическите тенденции, определяне на приоритетите и опциите, установяване на средносрочните и дългосрочните стратегии, определяне на мандатите за международните споразумения, анализ/изготвяне и приемане на законодателни актове и наблюдение на прилагането на търговските и инвестиционните споразумения, както и на дългосрочните инициативи в областта на ОТП;
57. Подчертава значението на продължаване на процеса на развитие на ефективен капацитет, включително на предоставянето на необходимите човешки и финансови ресурси, за да бъдат активно определени и постигнати политическите цели в областта на търговията и инвестициите, като същевременно се гарантира правна сигурност, ефективност на външната дейност на ЕС и зачитане на принципите и целите, провъзгласени в Договорите;
58. Изтъква необходимостта от гарантиране на непрекъснат поток от навременна, точна, пълна и безпристрастна информация, даваща възможност за извършване на висококачествения анализ, който е необходим за подобряване на способностите на лицата, вземащи политически решения в Парламента, и чувството им за ангажираност, което ще доведе до засилено междуинституционално взаимодействие по отношение на ОТП, и същевременно за гарантиране, че Парламентът бива изчерпателно и точно информиран на всички етапи, включително посредством достъп до текстовете на Съюза за преговори по реда на съответните процедури и условия, като Комисията е активна и прави всичко възможно, за да гарантира такъв информационен поток; освен това подчертава значението на предоставянето на информация на Парламента с цел да се предотврати възникването на нежелани ситуации, които биха могли евентуално да доведат до недоразумения между институциите, и в това отношение приветства редовните технически информационни сесии, които Комисията организира по редица теми; изразява съжаление относно факта, че в редица случаи съответната информация достига Парламента посредством алтернативни канали, а не от

Комисията;

59. Отново потвърждава, че е необходимо институциите да работят заедно при прилагането на Договорите, вторичното законодателство и рамковото споразумение, както и че е необходимо Комисията да работи по независим и прозрачен начин през целия процес на подготовка, приемане и прилагане на законодателство в областта на ОТП, и счита, че нейната роля е от ключово значение през целия процес;

Конституционна динамика

(Междуинституционални отношения и междуинституционални споразумения)

60. Подчертава, че в съответствие с член 17, параграф 1 от ДЕС Комисията предприема инициативи за годишното и многогодишното планиране в рамките на Съюза с цел постигане на междуинституционални споразумения; обръща внимание на необходимостта от включването не само на Парламента, но и на Съвета на един поранен етап от подготовката на годишната работна програма на Комисията и подчертава, че е важно да се гарантира реалистично и надеждно планиране, което може да бъде изпълнено ефективно и да представлява основа за междуинституционално планиране; счита, че с цел да се повиши политическата отговорност на Комисията спрямо Европейския парламент може да се предвид междинен преглед за оценка на общото изпълнение на обявения мандат на Комисията;
61. Изтъква, че член 17, параграф 8 от ДЕС изрично провъзгласява принципа, че Комисията е политически отговорна пред Европейския парламент, което е от решаващо значение за правилното функциониране на политическата система на ЕС;
62. Подчертава, че съгласно член 48, параграф 2 от ДЕС Парламентът има правомощия да инициира промени в Договора и ще се възползва от това право да представи нови идеи за бъдещето на Европа и институционалната рамка на ЕС;
63. Счита, че сключеното рамково споразумение между Парламента и Комисията и неговите редовни актуализации са от съществено значение с оглед на укрепването и развитието на структурирано сътрудничество между двете институции;
64. Приветства факта, че приетото през 2010 г. рамково споразумение значително засили политическата отчетност на Комисията пред Парламента;
65. Подчертава факта, че правилата относно диалога и достъпа до информация позволяват по-всеобхватен парламентарен контрол върху действията на Комисията, като по този начин се допринася за равноправно третиране на Парламента и Съвета от страна на Комисията;
66. Отбелязва, че някои разпоредби от действащото рамково споразумение все още трябва да се приложат и развият; предлага Парламентът, чийто мандат изтича, да приеме основните насоки за това усъвършенстване, така че следващият Парламент да може да разгледа подходящи предложения;
67. Приканва Комисията да обсъди по конструктивен начин с Парламента

съществуващото рамково споразумение и неговото прилагане, като обърне специално внимание на договарянето, приемането и прилагането на международни споразумения;

68. Счита, че този мандат следва да проучи напълно възможностите според действащите Договори за засилване на политическата отчетност на изпълнителната власт и да рационализира съществуващите разпоредби относно законодателното и политическото сътрудничество;
69. Припомня, че редица въпроси, като например делегираните актове, мерките за изпълнение, оценките на въздействието, разглеждането на законодателни инициативи и парламентарните въпроси, се нуждаят от актуализация в контекста на натрупания опит по време на настоящия законодателен мандат;
70. Изразява съжаление от това, че досега не е получен отговор на многократно отправяните призови за предоговаряне на Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 2003 г. с цел да се вземе под внимание новата законодателна среда, създадена с Договора от Лисабон, да се консолидират сегашните най-добри практики и споразумението да се актуализира в съответствие с програмата за интелигентно регулиране;
71. Приканва Съвета на министрите да изрази своята позиция относно възможността за участие в тристранно споразумение с Парламента и Комисията с цел да се постигне по-нататъшен напредък по въпроси, които вече са посочени в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество;
72. Счита, че въпросите, свързани само с отношенията между Парламента и Комисията, следва да продължат да бъдат обект на двустранно рамково споразумение; подчертава, че Парламентът няма да приеме положение, което е по-неблагоприятно от постигнатото при действащото рамково споразумение;
73. Счита, че едно от най-големите предизвикателства пред конституционната рамка на Договора от Лисабон е рискът от междуправителствен подход, застрашаващ „общностния метод“, като по този начин се отслабва ролята на Парламента и на Комисията в полза на институциите, представляващи правителствата на държавите членки;
74. Подчертава, че член 2 от ДЕС съдържа списък на общите ценности, върху които се основава Съюзът; счита, че зачитането на тези ценности следва надлежно да се гарантира както от Съюза, така и от държавите членки; посочва, че следва да се създаде подходяща законодателна и институционална система с цел да се защитят ценностите на Съюза;
75. Призовава всички институции на ЕС и правителствата и парламентите на държавите членки да надградят новата институционална и правна уредба, създадена от Договора от Лисабон, по такъв начин, че да разработят цялостна вътрешна политика на Съюза в областта на правата на човека, която да осигурява ефективни механизми за отчетност на национално равнище и на равнище ЕС, с които да се преодолеят нарушенията на правата на човека;

76. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.